

MÉSZÁROS PÉTER

TAVASZI SUGALLATOK

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 BÁRÁNY JÁNOS: EGY KÜLÖNLEGES TRILÓGIA
- 3 MÉSZÁROS PÉTER: TAVASZI SUGALLATOK
- 4 BÚS ANIKÓ: „A LEGFONTOSABB ÉRTÉK AZ ÉLETBEN HINNI”. BESZÉLGETÉS GÁGYOR JÓZSEFFEL
- 6 HALÁSZ ANITA: SZOMORÚAN BÚCSÚZTAT-
TUK TÓTH ERZSÉBETET, A TERRA KIADÓ
ALAPÍTÓJÁT
- 7 CSICSAY ALAJOS: TANÍTÓNAPI MEDITÁCIÓK
- 10 BORVÁK MÁRIA: BOLDOG PEDAGÓGUSOK,
AVAGY KINEK JÓ A SZENVEDÉS
- 13 BODÓ VÉGH LÍVIA: AZ AUTIZMUS SPEKTRUM
ZAVAR (AUTISM SPECTRUM DISORDER, ASD)
- 14 ALBERT SÁNDOR: PISA UTÁN, REFORM
ELŐTT
- 14 VANČO ILDIKÓ: AZ ANYANYELVI ISKOLAVÁ-
LASZTÁS MARGÓJÁRA
- 15 KÁZMÉR KLÁRA: AZ ISKOLAVÁLASZTÁST
BEFOLYÁSOLÓ LEHETSÉGES TÉNYEZŐK
- 19 PRISKIN ZOLTÁN: ISKOLÁT VAGY SZAKOT VÁ-
LASSZON A DIÁK?
- 20 BARTALOS ERZSÉBET: A KÖNYV SZEREPE
AZ ÓVODÁBAN
- 21 SZABÓ LÁSZLÓ ISTVÁN: AZ ISKOLAI
KÖNYVTÁRAK TÁRSADALMI SZEREPE
A XXI. SZÁZADBAN
- 24 GALAMBOS BARBARA: A FÉLELEM TÉMÁ-
JÁNAK FELDOLGOZÁSA
- 26 TÓTH TAR ÉVA: ÉLETEK MÚLHATNAK RAJTA
- 29 CSICSAY ALAJOS: BIOLÓGIAI ALAPFOGAL-
MAK, AMELYEK A KÖZNYELVBEN IS NÉLKÜ-
LÖZHETETLENEK
- 31 ZOLCZER PÉTER: NYELVTANULÁSI STRATÉ-
GIÁK (9. RÉSZ)
- 32 STIRBER LAJOS: 15 ÉVES A KOMÁROMI GA-
AUDIUM VEGYES KAR ÉS HANGSZERES KA-
MARAEGYÜTTES (I. RÉSZ)
- 33 TEHETSÉGEK
- 35 ISKOLAHÍREK
- 37 HÁZUNK TÁJA

Alsó tagozatos tanítóként hatodszor vagyok abban a szerencsés helyzetben, hogy elsőösöket taníthatok. A tavasz első pislákolására az elsőéves tanítvány és tanítója összeérik. Szinte gesztusokból értik egymást. A friss iskolások tudása látványosan kibővül. Az iskolába jövetelkor ismeretlen jelek szavakká, értelmezhető szöveggé állnak össze az fejükben. Néha, ha mesét vetíték nekik, és kerekre nyíló szemmel, tátott szájjal figyelik a történéseket – elgondolkodom. Ezeknek a csöppségeknek, később kamaszoknak vajon megadunk-e mindent iskolai pályafutásuk során, amit megérdemelnek? Nagyon nagy felelősség az emberkék életén nyomot hagyni, családok életébe tőlünk telhetően, békét, nyugalmat vinni. Sok múlik az ajtót becsukó pedagóguson, az adott iskolán, de igen nagy mértékben meghatározó a keret, amelyhez néha kevésbé, néha többé kell a pedagógustársadalomnak igazodni.

Ha nagyító alá tesszük oktatásügyünk irányításainak egyes részterületeit az elmúlt emberöltőben, az előre nem lépésünk, sőt némely esetben hanyatlásunk szálnalmas képet mutat. Hamarosan megmértetnek a kilencedikesek a Tesztelés 9 felmérések keretén belül. Gondoljuk át némi realitásérzékkel, hogyan lehet az alapiskolák felső tagozatában eredményesen oktatni, nevelni, hogy a pedagógusok teljesítménye és az átlagos képességű tanulók tudása egyszerre megfeleljenek a gyermekközponti, modern társadalmi elvárásoknak, a szlovákiai és nemzetközi méréseknek, a tanterveken alapuló középiskolai felvételi követelményeknek! Azt már elértük, hogy így mindig lesznek tanítók, akik tanterv által űzött vadként kergetik végig tanítványaikat évfolyamokon keresztül. A megmértetés oly „magas fokára” értünk, immár második éve, hogy már ötödikben teszteljük, indokolatlanul és szakmaiatlanul, az alsó tagozatos eredményeket. Nem a négyéves folyamatba építünk be biztosítékokat, hogy a folyamatos pedagógiai munka hatékony és megfelelő legyen, hanem olyan keretek között

végeztetünk felmérést, amely a tanulók csekély hányadánál elfogadható. Méretetnének meg csak ugyanilyen alapos-sággal a jövő pedagógusai. Egy pályalkalmassági vizsgán talán kiderülne, hogy a jelentkező nem beszédhibás-e, van-e némi affinitása a zenéhez, képzőművészethez, tornához, ha már ezeket készül tanítani, és egyáltalán, van-e az adott pedagógusjelöltnek három önálló gondolata. Az oktatásunk irányítóinak nem kellene nagyot alkotniuk, csak meg kellene érteniük, hogy mi teszi sikeressé azon országok oktatásügyét, akik tőlünk előbbre járnak.

A közelgő iskolai beíratások kapcsán tudatosítanunk kell, hogy ott és akkor kell megtennünk a tőlünk telhetőt, ahol arra lehetőségünk van, és minden jó munkával végződő nap egyben beíratási program is. Szinte foggal-körömmel ragaszkodnunk kell a minőséghez. Ezt a minőséget pedig, mindaddig, amíg nem robotok fognak az iskolapadban ülni, elsősorban nem a digitális táblák, a kivetítők, számítógépek és egyéb „kütyük” fogják megteremteni, hanem azok, akik ezeket működtetik.

A pedagógusnapot több helyen, többféleképpen fogják megünnepelni. Szerencsések, akik az elismerést akár egy szál virág erejéig, pár méltató mondat kíséretével az iskolát fenntartó intézmény képviselőjétől kapják. Ezen sorokat pont a félévi bizonyítványosztás napján pötyögtetem be a számítógéphembe. Bizonyítványosztás közben az egyik tanulóm egy doboz bonbonnal ajándékozott meg. Én megköszöntem, de ilyenkor mindig belekezek a mondokámba, hogy ugyan örülök a bonbonnak, de ti biztosan tudjátok, hogy részetekről nekem mi a legnagyobb ajándék. (Arra próbáltam rávezetni őket, hogy azt mondják, jól viselkednek, ügyesek, szorgalmasak stb.) De az elsős gyerek esze sokszor kiszámíthatatlan, és a kérdés elhangzása után a legszökebb kislány legnagyobb természetességgel felelt: „Hát hogy szeretünk téged”. Akár pedagógusnap, akár egy borongós hétköznap, kívánok minden kollégámnak hasonló élményeket.